

در روزگاری‌های ۲ دنبر در دور روزگاری‌های ۲ دنبر

دروزگاری‌های ۲ دنبر در دور روزگاری‌های ۲ دنبر

در روزگاری‌های ۲ دنبر در دور روزگاری‌های ۲ دنبر

باشعار مرگ بر آمریکا

پرای ریشه کن ساختن نفوذ امپریالیسم،
پسر کردگی امریکا از میهن انقلابی خود
می‌لرزیم

شما یادتان نروید، دشمن از مرگ ما
آمریکاست. (آیت الله متظری)

تا ایران هست، تا اسلام هست و
آمریکا جهانخوار هست، باز هم برای
همیشه آمریکا دشمن ماست. تمام اتفاقها
باید بست آمریکا شاهه بروند.

(جنت‌الاسلام خوئین‌ها)

به‌هوش پاشیم، «مرگ بر آمریکا»

را فراموش نکنیم. ولی آیامگ بر آمریکا،

بعنوان یک شعار توخالی از هر موضوع و

خطی که مطرح شد، میتواند مانع نفوذ

آمریکا شود؛ آمریکا با قتله امریکا

نشمن اصلی ماست.

در این فریاد، نه تنها جنایات ۵۰ سال

از انقلاب قطع نشود، در مقابله با این

شیطان بزرگ، که همه نیروی خود را

بسیج کرده برای سرتگوی انقلاب ماء

کمیاب توجیه مخصوصی غفلت، کمی مسامجه

در این شرایط میتواند به خط امریکا

اماکن نفوذ در این انقلاب بدهد. ما باید از

نفوذ خط غرب و خط آمریکا در این انقلاب

چلوگیری کنیم. (جنت‌الاسلام معاذخوار)

برپیاد این واقعیت و درک عمق از

سیاست‌های شیطان بزرگ است که تا

ریشه کن‌شندن نفوذ امپریالیسم، بسر کردگی

آمریکا از خاک ایران، شعار «مرگ بر

آمریکا» را از یاد نمیریم و زیر این شعار

برای استقلال، آزادی و ترقی وطن، برای

حفظ و کسرش انقلاب و تحکیم جمهوری

اسلام ایران، می‌زمیم.

توی شعارهایتان مرگ بر آمریکا است که راه را
برداشت و تکامل جوایز بسته و میتوانند

انسان را به زندگی بردارند. مجبور گردید
است. این واقعیت که در جهان تحت‌نمای

امپریالیسم در هیئت میلیونه‌ترین، هزاران

تیرباران شده، و همچنان زندانی و چندین

هزار شهید فریاد میزند، ۵۰ سال در وطن

ما حضور دائم داشته است، ۵۰ سال

انقلاب بزرگ ایران است، کسانی که جزو

جنایات و بیشترانه ترین غارت هسای

امپریالیسم، پویایی امپریالیسم آمریکا را

با خون و گوشت خود احساس کردند.

و این تجربه ۵۰ ساله است که در فریاد

امام خمینی، غیر انقلاب و بیانگرانی جمهوری

اسلام ایران انکسار می‌یابد که «مرگ بر

یاکزبان این شعار را تکرار می‌کند:

مرگ بر آمریکا!

جنت‌الاسلام موسوی خوئین‌ها

هم، که در روز ۱۳ آبان ۱۹۶۹ در لانه

جاموسی سخن می‌گفت، بر حفظ این

شعار اصرار ورزید و گفت:

«نایاب آرزوی که شعار «مرگ بر

آمریکا» از زبان ما یافتد. گفتن، با شعر

دیگر، جای شعار «مرگ بر آمریکا» را

برکنند.

چرا انقلابیون سراسر جهان، از جمله

مردم انقلابی و قومان ایران، بر حفظ

این شعار تاکید دارند: این شعار فقط

فریزان خویش در کردستان و گلستان، در

تبریز و سیستان، در طبس و نوشهر و در

چبه‌های چنگ، رایی‌گیران این واقعیت

تباشند از معززهای از سلطنه امپریالیسم

چهانی، پس کردگی امپریالیسم آمریکا،

می‌گذرد. واقعیت اینست که در جهان ما

این سرمایه‌داری غارتگر چهان، و پویایه

در مراسم بزرگداشت ۱۶ آذر گفته شد:

باید از نفوذ خط غرب و خط آمریکا در انقلاب جلوگیری کنیم

* مردم شعار می‌دادند: منافق و سازشکار، مخالف روحانی، اق‌ مجلس اسلامی، اخراج باید گردد.

* حجت‌الاسلام معادی‌غواه: همه توطه آمریکا اینست که، بپرسی‌تی که می‌تواند، «خط امام» را بشکند.

بعدی دشمن فراهم آورد. مردم

شیر ما بخوبی همین تحریکات
و درگیری‌ها را در آستانه‌نورده

های عظیم پیشین بیان می‌آوردند.

فالیت کشته‌گردان گروهکی‌ای

فداقلایی‌ای از آزادی، لیر الایا که در واقع

برای کسب آزادی، چیزی بیشتر نداشت

نگران است. تاکنون در این اتفاق

در گریهای ناروی و که بوقوع

عویض را از توطه‌های دشمن

پیوسته، عده‌ای کشته و زخمی

اصلی، شیطان بزرگ - آمریکا

شده‌اند. خداقلایی‌نامی

منحرف سازند، روحانیت مبارز و

روی داده، که در شرایط حساس

فعل کشود ما، مسوج نهایت

بر آتش نفاق دامن زند و با

زمینه را برای تحقق توسل‌خطرناک

باقیه در صفحه ۷

اعلامیه سازمان حزب توده ایران در آمل:

چجه‌های انقلاب را تقویت کنیم و عناصر نفاق افکن

و ضد انقلابی را منزوی سازیم

مردم مبارز و مستران متمد

آمل! در ۱۶ آذر، روز داشتگان

دشمن داشتند، روز داشتگان

شیطان بزرگ خود از پیش

و بشدت تأسیف‌باری در شهر ما

نلاش خود را پکار، تا

و همیزی انقلاب را تضمیف کنند و

فعل کشود ما، مسوج نهایت

باقیه در صفحه ۷

در روزگاری‌های ۲ دنبر از وحدت اسلامی

در تمام جهودها ادامه دارد.

که از این بحث خبر کاری پارس از آبادان از

ادامه نیز در تپخانه سرافراز و مژدوران

صدام خسرو می‌دهد. با آتش تپخانه‌ارتش جمهوری

اسلامی ایران دیروز (یکشنبه) نیز چند منکر

محل اجتماع مژدوران متوجه ناپدید شده‌اند

از آنان به هلاکت رسیدند. بر اساس این گزارش

شیر آبادان شب یکشنبه نیز زیر آتش خواره

های دشمنان انقلاب قرار داشت. طی روز یکشنبه

در جبهه آبادان ظن از روزگاری‌های ۲ دنبر شد

و ۱۴۷ نفر بطور سربازی معالجه شدند. در جبهه

خونین شیر نیز از صبح دیروز (یکشنبه) نیز

باشد ادامه داشت.

برطبق گزارش خبرنگار خبرگزاری

پارس، ارتش جمهوری اسلامی ایران موضع

دشمن در بخش غربی خونین شیر را زیر آتش

شید خوبی فرار دادند که طی آن ۵۰ نفر از

مزدوران سلام کشته و حدود ۱۵ تن مجروح

شدند. خبرنگار خبرگزاری پارس که خود شاد

اندام چندین سکر مژدوران متوجه در بخش

اشغال شده خونین شیر بوده است، می‌افزاید

که در روزگاری‌های ۳ دوز گذشت، ۱ تاک و ۱

انبار میوه‌های دشمن در اطراف پل خونین شیر

باقیه در صفحه ۳

دروزگاری‌های ۲ دنبر، شماره ۳۹۰، سال ۱۴۰۱، صفحه ۱۵

سدهشنه ۱۴۰۱ آذر، ۱۳۵۹، مطابق با

۱ صفر ۱۴۰۱، بهار ۱۵ دیال

دروزگاری‌های ۲ دنبر

اعلامیه فدراسیون جوانان دمکرات عراق:

جوانان عراق علیه رژیم تجاوزگر

و جنگ افروز صدام می‌رژمند

جنگ تجاوزکارانه رژیم صدام تلاشی مذبوحانه برای خاموش کردن

آن خیزش انقلابی که توسط انقلاب ایران در منطقه ایجاد گردیده!

امیریکا و بزرگتری که رژیم مستبد عراق

بر مردم ما تحمیل کرده، خشم و نگرانی شدید

مردم و جوانان ما را، که ملعنة آتش آن شده

و بار تابعیت مصیبت بار آن رای دوش من کنند،

برانگیخته است.

رژیم چنایتکار صدام، که عامل کشان

خونین بیشترین فرزندان خلیق ما و سمت سیاست،

ملی و قومی پروردید ما است، هم اکنون نیز،

بدون توجه به عاقبت راهی که در پیش گرفته

امیریکا

نامه پیپاہ پاسداران انقلاب اسلامی مشهد درباره حوادث اخیر در آین شهر

جبهه انقلاب را...
باقیه از صفحه ۹
کیست و درجت تحقیق چه هدفی
یافتد می آید.

متاسفانه بخ عناصر و گروه هایی که نشان از خلق بر خود دارند و بیرون جو غمی از تعسیف انقلاب و سرکوبی چه میگردند، نین فریب از اذی خواهند «سدانقلابیون را خود راند و با اعمال خود بر و خاتمه اوضاع افزایش و چو بدبینی و عدم اعتماد را دامن می زند. دخالت عناصر غیر مسئول و غیر بومی نیز مزید بر علت شده و زمینه زهری اشیا سدانقلابیون را علیه انقلاب و چه میگردند. ایران فراغ ساخته است.

توطنه به تعطیل کشانیدن بازار و تعدادی از مدارس و بسراه اندختن ظاهراً موضوعی از جای مانویستی های سدانقلابی و دیگر اعمال کشتن آفرین، حاکس از آنست که تحریکات پایان یافته و سدانقلابی میگوشد در گیر کرد. جو تشنج را تا آجگاه که ممکنست گستردتر مازد. مردم انقلابی آمل! مسئولان متبد شدند با هشایر کامل نسبت به توطنهای سدانقلابی، با تمام قوا از گسترش جو نفاق و شنجه، که هدف سدانقلابیون است، مانع کنیم. ما غصه پیشیانی از تشكیل شورای ائمه اینست شیر، خواهان توجه دقیق مسئولین امن به غالیت فدانقلابی مادران غرق و نفاق در این جریان، جلوگیری از دخالت تحریک امنیت غیر مسئول و مسئول و حفظ ظلم شیر توسط بهای پاسداران و سایر نیروهای انتظامی مستیم.

ما از داشت آموزان انقلابی و بازیاریان متبد پیغایم که در دنک از لحظات خطیر حیات چه میگردند. اسلامی ایران در شیر ما به این درمی آید، به اتحاد عمل روی آورند، از دامها بپریزند، جبهه انقلاب را تقویت کنند و عناصر نفاق افکن و سدانقلابی را منزوی سازند.

در شرایطی که میان انقلابی ایران پیکار میبرد، پیش اعمالی از قبیل این باره که در شیر سا واقع میشوند، ریشه در همان توطنه ایوانه، هر چند با ظاهری آرامش و عوام رسانیده شوند، با درک لحظه حساس فعلی و با آکاهی از مقاصد و اقامی شیطان بزرگ آن، انقلاب و سدانقلاب پروردید آن را از گزنده ای اسلامی میگرسوند و در این دارای خود را بخوبی خواهند چهارمی. آنها میگردند که در میان این دسته از شهروندان

شیر مشهد ایجاد میگردید.

۳- در محل سخنرانی تماشی سدانقلابیون ساواک و کودتاچی

شناسانی شده طرفداران کاروهای شکست خوده منافق و چیز

نمایان ای ریکنی حضور داشتند و با شعارهای انتحافی و تقدیف اذکاره

میگوشیدند بپر نهادن، تشنیج ایجاد بزرگ -

آیا عسلکرد های اینچین در شرایط خلیر فلی کارشکنی در

اور مسلمین و نقش فرماندهان ایجاد نیست چرا که امام احمد موده اند:

«آنلایی که الان در این موقعی که جنگ است در ایران، و همه

نواحی مسلمین در خطر است و همه حیثیت مسلمین در خطر است،

امروز شلوغ کاری یکنند و اجتماع میکنند و نفع میگشند. بعضی های

تفصیلی، موج تبلیغات سدانقلابی امیریان چنان علیه انقلاب رو به

رشد اسلامی میگشت و حدت پیشتری یافته است و در شرایطی که

برادران عزیزم ما ارتقا، پاسدار، پیچ و نیروهای اوتولپ در خط

مقدم جبهه در میان آتش و خون از گیان اسلام و میهن اسلامی با

حمسه سازند و در تاریخ بعثت پیغمبران افتخار بیانیشند، مسلمان-

نماهای سیاسی غربیزده و منافقان داخلی بعنوان آلات و ابزار این

توطنهای فعالانه از گذشته شروع به کار کردند و هر روز به

اقدام تازه ای چیز ایجاد نظریه در سقوف مشکل امت مسلمان ما

دست میزندند و چنان جوی از سایرات کاذب و اختلاط و تشنج ایجاد

نمودند که جریان ایجاد شده به صورت خطری جدی هوت اسلامی

انقلاب اسلامی ما را تهدید مینماید. سخنرانی آقای اسلامیان که

روز شنبه ۹۶/۰۹/۰۵ در مشهد ایراد شد، دیقایخ خواسته یا نخواسته،

در میزبان همان توطنهای قار و داشت که در سرتاسر کربلا ایران

برعلیه انقلاب در شرف تکوین است. ما برای روشن شدن این مسئلله

موارد زیر را تذکر می دهیم:

۱- سخنرانی در محل ساختمان شیرزاداری، واقع در میدان

شیده، اینجا گرفت که مرکز شیر و محل بیور و مردم مردم است،

در حالیکه در مشید کشانی های مناسب و مخصوص برای سخنرانی وجود

دارد و انتخاب این محل روشن است که اختلاف در نظم در شرایط

جنگی اقدام است علیه جمهوری اسلامی ایران و در جهت اعدام

امیریان چهارمین ایجاد شده است.

۲- سخنرانی در محل ساختمان شیرزاداری ایران شیده ایشان دادند

که اگر قیام در جواب سوالهای مردم متهد و مومن شده، که از

نایینه امام، استانداری خراسان و سیاه پاسداران انقلاب اسلامی

کسب تکلیف میگردند، خوش خشم انقلابی مردم علیه این ایجاد

که دقیقا در سخنرانی ایشان دنیا می شد.

«احصار طلبی» سو مایه داران؟!

در مطبوعات کشور

ایهام کلام می در میان جا است که چرا او این آزادی ها سخن

در میان نیست. در بحبوحه این بازی آزادی، تباخت نخست وزیر را

دیدیم که لیه انتقاد را متوجه این جماعت کرد و به استبداد و احتقان

ناشی از اختلاط و ظلم و استعمار آنان حمله برد. چنان مورد

برشی موارد محدود از این قبیل، معلوم نیست که جوسازان جنایه

سرمایه داران محظی جوسازی نمی کنند؛ چرا «جزایهای» و «جزای

جدید» و قدیمی را که از سوی این دلالان خون و شرف در بستر

جامعه برآه اتفاق دهند، کشف نکرده و برایش فریاد نمی زند؟

و است چاخد است ما که به آزادی ها منربوی می شود، اینهمه روی

انتخاب نمی کنیم؟ با اینکه فقه و حاکم شرع آکاهی همچون

حیثیت اسلام محدود گیلانی با اصرار کشته است. از یاد نماید

محکمین اکر منظور از زندانی سیاسی هم جاسوسان و توطنه

کران علیه چهارمی اسلامی است و گنه ما زندانی سیاسی دیگری

نداریم.

خستا حمله غیر مستقیم به روایت نیز از جمله مواردی است

که دقیقا در سخنرانی ایشان دنیا می شد.

ریس چهارمی در مصاحبه اخیر خود از جمله گفت: «آنقدر

سائل میهم اقتصادی در مقابل مختلف کشور مأجود دارد، که اول

که چرا تاکنون کمتر چنین شده است. از یاد نماید برد سخن امام

را که گفت: «هیچ این اختلافات، براید خرابی ایجاد میکند

که میگویند میخواهیم مکنیم از آزادی رشته کاری!»

بعد شد، اما کس نکفت که «آزادی مستضعفین» نیز مسئلله ای

است که باید برایش فریاد کرد. هیچکنی نکفت که «آزادی محرومین

و بیضاعتاً افکار کشان از چنگال مستکرین و قلدران غرضه

اصلی، را نیز باید مورد بحث و تعقیب و انتقاد قرار دارد. هیچکنی

نکفت «رهان تولد محروم» کشاورز و کارکر و اخشار مستضعف و

محروم و زاغه شنین ما از منکره نسبات طالمانه اقتصادی وسایه

داری، همچو این مسئله است که به آزادی ها منربوی می شود، اینهمه روی

قانون اساسی تاخت و تاز شد، اما کس نکفت که تنها آزادی های

فری دیست که در این فانون مورد حمایت قرار گرفته، بلکه اصول

و مواد سیاری از آن به وظائف «کوتاه بود» و «درآمدت دولت» در تابیخ

در تابیخ «آزادی و رهایی محرومین و مستضعفین از استبداد اقتصادی

ظالمانه استماری» اختصاص یافته است.

در کتاب اینهمه فریاد، که برای دادگاهها و «امتیت قسائی» بلند

است، هیچکنی این فریاد را برایارود که «امتیت غذایی های

به منای وسیع و عیق آن چه شده است و برای آن چه باید کرد.

اینهمه از درزیم قسائی و تامین امتیت قسائی و تامین امتیت غذایی اینهمه

نیز میگویند و میگویند اینهمه از درزیم غذایی اینهمه

و میگ

کارگران ایران

دست رد بر سینه ضد انقلاب می گذارد!

کار، و نیز به ویژه ماده ۳۳ (چماق کارفرمایان) بنا را به حمله بسرظام جمهوری اسلامی نهادند. البته آنها با مقاومت کارگران مواجه شدند و طرد کردیدند.

ماجراهایی از این قبیل برآکاهی و هوشیاری کارگران و بر دفاع آنان از انقلاب دلالت دارد. در عین حال شرایط بحرانی کوتی ایجاب می کند

که به تنگاهها، از سوی مسئولین نظام جمهوری اسلامی ایران نیز، بر خورد ناطق و انقلابی به عمل آید.

تا آن جا که به طبقه کارگر ایران مربوط می شود، خوشبختانه وزیر کار و مراجعتی، صریح‌باصره‌پرور تدوین قانون کار به شارت و اظهارنظر خود کارگران شاکید کرده است. در این خصوص سخن بسیار است و در یک کلام قانون کار باید قبل از هر جیز دست فدائقلاب را، در مستسکن‌ترادادن کمبودها و عفوهای این ضوابط، کوتاه کند. چونه؟ باتمنی روس و بی‌اهمیت حقوق اولیه و طبیعی رحمتکشان و با تایید حق کارگران در برخورداری از مواهب زندگی شافتندانه و کارعادلانه

از سوی دیگر مقابله با ضد انقلاب مستلزم کنکفرن از نمایندگان کارگران به ویژه در سندیکاهای اتحادیه‌ها و شوراهایت. باید به خود کارگران امکان داد و به آنان اعتماد کرد. که با تبلیغ پیکر به دفاع از انقلاب برخیزند و باترتیب دادن جلسه‌های عمومی، با سخنرانی و نمایش فیلم، با ایجاد ستادهای آموزشی به کمک مراجع سئول؛ در آموزش نظامی و سیاسی کارگران بکوشند، و از طرف دیگر، بانتظارت و مسارت در اداره واحد‌های تولیدی و تامین مواد اولیه و نگهداری و سابل، دستگاه‌های انتشارها و باسداری از حقوق کارگران و منفرد کردن ضد انقلاب، زمینه کشتش انقلاب و پیاده کردن اصول مردمی آن را فراهم آورند.

انقلاب مستله‌حکمت مستضعفین را در دستور روز قرار داده است. باید شیوه‌ها و وسائل این حاکمیت را تدارک دید و موضع را از سر راه برد. اشت.

طبقه کارگر ایران، که ستون فقرات این حاکمیت انقلابی و خلقی را تشکیل می‌دهد، از هر جهت آمده قبول مسئولیت و تن در دادن به فدایکاری و ایثار است و بدین منظور از اقدام‌های انقلابی وزیر کار و همه مسئولین نظام جمهوری اسلامی پشتیبانی کامل به عمل

طبقه کارگر ایران از همه اقدامات انقلابی وزیر کار و امور اجتماعی و دیگر مسئولان جمهوری اسلامی ایران، در برقراری حاکمیت مستضعفین، قاطعانه پشتیبانی می کند.

خواهد آورد. دشمنان طبقه کارگر ایران با آرزوی خود شیطانی خود به گورستان سرده خواهند شد و آینده می‌بینند که این ایثار و همکاری که از غارت‌بزرگ سرمایه‌داران، مالکین فعداً، مدیران طاغوتی و انگل‌های محکوم و غارتگر خبری نخواهد بود.

طبقه کارگر ایران، در افزایش تولید، توفیق خسارات جنگ و دفاع در جبهه، پیشقدم است!

کند پا آن را در خدمت مطامع خود به کارگرد و از تیزی انقلابی آن بکاهد، تا در عوض همه کارها را به مدیران غیرانقلابی واکنار کند.

ضدانقلاب در هر فرصتی، از جمله تجاوز آمریکایی صدام به میهن انقلابی، دست به کار می‌شود تا با شایعه‌پردازی، با دروغ زنی و پانجهان شدن زیبردای حق به جانب، همانگی کارها را مختل کند و مسائل فرعی را دامن زند. و در همه حال آن‌جه که بکارگران بقولانند! نتیجه مورد نظر این بود که نیروهای انقلاب تقسیم و تضعیف شونهارگان‌های مسئول انقلاب زیر فشار از بایین قرار گیرند، که در پیوند افغانی‌های خلق، وزیر به ویژه فشار خشن امیریالیس آمریکا، ناگزیر از تسلیم گردند و انقلاب ختم شود.

آن‌ها، اکنون، دیگر رودر و قرارگرفتن با مسئولین برای دست یافتن به خواسته‌های صنفی - رفاهی خوبش است. دشمنان طبقه کارگر ایان دام - گستری‌ها کوشیدند تا کارگران را مقابل انقلاب قرار دهند و ظاهرا تا توافق این‌ها می‌کشند، و نیز مبارزه بامدیران اخلال‌گری‌های گوناگون خود، به عوشه می‌کشند، و نیز مبارزه با مدیران طاغوتی، با این‌ها می‌کشند، و نیز مبارزه با مدیران هنوز در این جا، صاحب نفوذ و دارای اختیارات عمدی بودند؛ همه وهم‌ازوظایف طبقه کارگر ایران بود.

نقشه خانه‌های خود از جهه عوامل مساعدی سود می‌برد؟

نتفهمم در این جاست: وجود مدیران و کارگران طاغوتی، ضد-

کارگری و ضد انقلابی در کارگاه‌ها، وجود ضوابط و قوانین طاغوتی که اساساً

با چشمی زهر الودشمی باز همکشان تدوین شده بود، عدم برخورداری

کارگران از حقوق حقه طبیعی خوبش، از جمله ساعات قانونی کار، مزایای ابتدایی نظر بی‌معنو تامین اجتماعی،

کمک‌هزینه‌های لازم و عدم برخورد درست پاره‌ای از مسئولین نسبت به مسائل و مشکلات کارگران و مطالبات

حقه آن‌ها، وجود یک جریان غیر- انقلابی تبرومند، کمدر دولت "کام به کام" از زنگوام و دوام یافت، و نظایر آن، هموهمه آن عوامل مساعدی راشکیل می‌داد، که ضدانقلاب را در

گستاخ و جریتر می‌گرد.

ضدانقلاب به دلایل جندی که برخی از آن‌ها را بر شمردیم، دشمن

مردم زحمتکش و به ویژه دشمن طبقه کارگر ایران است. اواین دشمن از کرات و به اشکال گوناگون، همواره نشان داده است. اور بیشتر طرح‌های

جناحت‌کارانه خود از نارسایی‌ها، دشواری‌ها و ضعفهای مسئولین و

محرومیت کارگران و مجموعه شرایط واقع‌امور جنابهایت استفاده را می‌کند.

به این ترتیب ضدانقلاب ناگزیر است، هرجا و هر زمان، چهره خاصی به خود

بگیرد: یکبار زیر پوشش چه نمایی به دفاع از اصطلاح منافع طبقه کارگر و پردازد، که جهت این حرکت البته

طرح ناجای خواسته‌ای درست و یا اساساً خواسته‌ای واهی، آن‌هم با

مزدهای تبریز شیوه‌های است. کارگران این

سیمراه‌باشکال گوناگون تجربه کرده‌اند و در این دام نمی‌افتد. در این کار

مأموریت‌های وی و مانده هم حسون و موریانه‌ای به جان کارگران افتاده‌اند

دید، و از سندیکاهای دعوت گرد تا

سرازور مسائل کارگران بحث کند.

وقتی در این جلسه نمایندگان

سدیکاهای از جمله می‌کنند،

مجاری تولید و امداد از کارگران

کارگران و این اتفاق می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

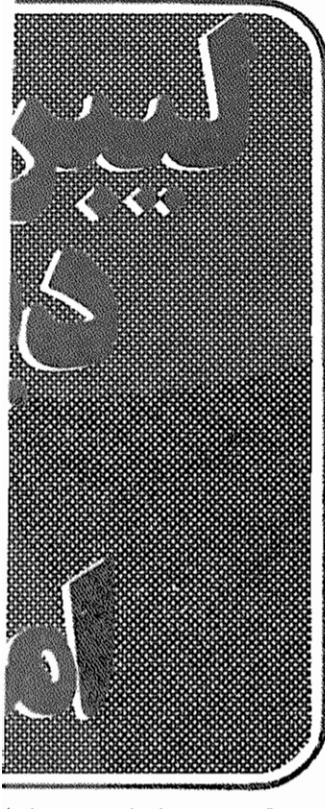
در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

نهادهای از این‌ها می‌گذرد.

در این میان می‌گذرد، که همیشه

تكامل لغز اليسم

اسن فرار می کشد ؟
ناسخ این برسن ها را باید درسیر
تکامل لیرالبیس و عطکرد آن دید .

یکی از نکاتی که حبره واقعی لیبرالیسم
و ماهیت واقعی آنرا برملا می‌کند، برخورد
لیبرالها با مستعمرات است. لیبرال‌ها، در
عین "آزادخواهی" آسکارترین دشمنان
مردم مستعمرات و هودادار جدی اسارت
آساد.

در قرون سوردهم، رمایی که لیبرالها در حکومت‌های سورروای اروپا نقس اصلی را باری می‌کردند، جهان‌گزایی منتعلاتی آشنا بیش از هر زمان دست و سعی بافت. فرانسه زمانی الجزایر را مستعمره خود گردید که گیزو و امال او زمام حکومت را به دست داشتند. درست از سال ۱۸۴۲ تا ۱۸۴۸، یعنی زمانی که گیزو—سرکردۀ لیبرال‌های فرانسه—همه‌گاره حکومت بود، سرداران مستعمراتی فرانسه مقاومت مردم الحرسه را زیر رهبری عبدالقدار درهم گردند. انگلستان، در زمان مالمرستون و کلادستون، وسیع ترین و خشن‌ترین ساس استعمراتی جهان‌گزایانه را پس برد. این حضرات لیبرال‌عمولاً ورب‌ستعمرات‌گاههایی که بودند! تسلط انگلیس بر خلیج فارس و تدارک لشکرکشی آن به ایران، با نام کلادستون و لیبرال‌ها مربوط است. همچنان سلسله برای سرکوب حسن قهرمانانه مردم سیدان، لشکرکشی به مصر و اسفل ایسکوور از افتخارار «کلادستون» است. «افتخار» دیگر اینی رجل لیبرال ایس است که، در حنگ داخلی ایالات متحده آمریکا هوادار سردهداران جنوب بود!

تاریخ سویس ایران بورزویی استخار
"افتخارات" دیگری هم بنام گلادستون
بسوسته او را رحل برخسته دولتی و شخصیت
کم نظر نامیده اند. اما بزرگترین هنر
گلادستون لیبرالیسم اوت: ریاکاری
می خود و حصر، لفاظی آزادیخواهانه در
عین حمایت از بردهداری سوروسی،
سخراخی در باره اساندوستی و منزل
آدمی و قفسون کنی برای اسیر گردان اسان
و کش مردم ...

یا در وری این میگیرد. در این مورد لیبرال را اختراج کرد. کلاس استون بک سخنچیت تاریخی است که اعقاب وجود داشت، واقعاً رهبر حرب لیبرال بود، و اعماق به حلیج فارس و سودان و مصر و ایرلند و... لشگر کشید و اعقاب هادار بردۀ داری بود. هارکین فقط در دو کلمه این موجود واقعی را توصیف گرده است. گناهش همین است وسی! سیاست لیبرال‌ها در مستعمرات شاگرد ماهیت واقعی لیبرالیسم است. لیبرال‌ها خواهستان آزادی حرکت سرمایه، آزادی غارت سرمایه‌داری اند و فقط به این معنا آزادی می‌خواهند، ولد، در قبال سلطنت استبدادی، از نوعی آزادی، که به معنای شرکت خود آشنا در حکومت و بازگردان راه گسترش مسافت سرمایه‌داری باند، دفاع می‌کنند. لیبرال‌ها ساهان مستبد را از مردم می‌نرسانند، تا از آن‌ها بمسود سرمایه‌داری انتیاز شیریند، ولی در فیال مستعمرات سیاست دیکری دارند. در این جا برای آزاد گردی حرکت سرمایه، لسلکرکسی و سرکوب مردم و اسری کردن میلیوسیها مردم مستعمرات لازم است. همان یک هدف؛ آزاد گردید راه حرکت سرمایه، در متروپول به صورت آزادی خواهی ریاکارانه تجلی می‌کند و در مستعمرات به صورت سرکوب جنسی‌ها و محو هرگونه آزادی.

در دوران گذار سرمایه‌داری بازار آزاد به سرمایه‌داری انحصاری (امپریالیسم)، لیبرالیسم علت وجودی خود را از دست داد. سرمایه برای حرکت خود، برای کسب سود هرچه بیشتر، بدیازی‌های لیبرالیستی دیگر نیازی نداشت. انحصارات سرمایه‌داری دیگر خواهستان آزادی بازارگرانی خارجی، ساست دهاء، ساز و حفظ آنها، دیگر نداشت.

كتاب المسنون

تقطیق دهند. اما این کار به ساختی مقدور نبود، می‌باشد در لفاظی های پرطمطراو و نظام آرژن‌های لیبرالی تجدیدنظر اساسی کرد.

کاپیتمنهای لیبرالی در کشورهای اروپا و ایالات متحده آمریکا جنگ اول جهانی را تدارک دیدند و رهبری کردند. شخصیت‌های سرسنایان لیبرال نظری ویلسن (رئیسجمهور آمریکا) لوید جرج (نخستوزیر انگلیس) و دیگران در تقسیم جهان پس از جنگ، نقش اصلی ایفا کردند و ضمن شیرینی زبانی تبعوی اور درباره "صلح" و "آزادی" بزرگترین خبریات، ایحاقه، آزادیهای مردم جهان

انقلاب ۱۸۴۸، در مرکز سیاست کشور بود و
بارها به مقام وزارت و نخست وزیری رسید.
این سال‌ها—سیماویل قرن سوزدهم دور
فرانسه نبرد طبقاتی سیناپرس دیده بود. اشاره
و فعدوالهای واپسیت به دربار سوریون‌ها از
شکست سابلتون و احیاء سلطنت بوریون‌ها
جان تاره‌ای گرفته بودند و امید داشتند که
رورگار گذشته برگردد. توده، وسیع مردم
رحمتکش نه فقط از بازگشت سلطنت بوریون
ها بهشت ناخشنود بودند، بلکه احسان
هم، گردید که اصولاً در بارهٔ انقلاب و نتایج

حامله ار آن به یک تجدید سط و از بای
مجدد سیار دارند. در رمان انقلاب توده ها
بودند که بزرگترین فدایکاری ها را گردند،
ولی سس از انقلاب چیزی جبران نمی میاند.
بورزوها ه سرمایه داران - که در زمان
انقلاب شعارهای "براسری و سرادری"
می دادند، وقتی خوش آن از پل گذشت، با
اسراف در بای عقد ساری مستند و مستعد

مردم جز وعده خواهی ندادند. در جریان این مبارزات طبقاتی، بویژه طبقه کارگر روز بروز آشاهر، و مستقل از بورژوازی، مشکل بی شد.

در ایس نبرد شدید سیاسی سود که لیبرالیسم شکل گرفت و ساینده بر جسته آن گیزو، در تئوری و عمل، دکترین لیبرالی را تدوین کرد. خلاصه نظر گیزو این سود که: فتووالها و اشراف درباری سی توانند مانند ساین حکومت کند. آنها رفتی هستند. منتها باید این کار بهطوری و بهشیوه‌ای انجام شود، که صف توده‌های مردم و به بویژه صف طبقه کارگر تقویت شود.

گیزو طراح "انقلاب" ۱۸۴۰ در فراسه بود، که سلطنت پوربون‌ها را سرانداخت و سلطنت مشروطه لوئی فیلیپ را بر سر کار آورد، که رام‌اصلی آن بدبانکداران، صاحبان صفت و سرمایه‌داران عاریگر مستعمرات بود. این سلطنت "مشروطه" و آزادی‌هایی که می‌داد - آزادی غارتگری

سرمانه اندادهان شرو و همه لبیرالهای عمالکی او بود. کارگران و زحمتکشان، که سروی اصلی انقلاب کیم و همچنین نیروی اصلی انقلاب ۱۸۴۵ بودند، هیچ چیز به دست ساوردد، سهل است، بدست فرانسیس گزنو سه سبب را کوب شدید جدی انتصاف و سورس کارکری به خاک و خون گشیدند. در انقلابهای ۱۸۴۹-۱۸۴۸ اروبا، لبریالها روسنتر و آسکارتر از گذشت چهره واقعی خود راستان دادند. آنان از ترس نموده، مردم را استیدادهای سلطنتی اروبا متعدد ندند. برای حیات لبریالها، انقلابهای همدکشورهای اروپا در این سال‌ها در نیمه راه ماند و یا محرف شد.

سپرالهای هرآسے رمیمسار دیکتاتوری
ماجراحوی سی سروای جوں لوئی ساپارت
سید و لیرالهای ایتالیا و آلمان یہ
سکت اقلابی خلقی این گستاخانہ
گردند و سب شدند کہ وحدت آنها از
بالا و زیر سلطہ شاهان انجام پدرد.
در آلمان، بیسمارک روی دست لیرالها
سال آمد و بهقدرت رسید.
در همن سالها در اسلامستان نیز
لیرالها جان گرفتند و از حدود ۱۸۳۵
با اندیشه‌های لیبرالی خودازسازمانهای
بیوروایی جاده‌نده و رسته رفتہ بے
سوی تشكیل حزب لیبرالی رفتند. حزب
لیرال انگلستان در تاریخ ۱۸۶۱ تاسیس
شد و تا حد سال سارچتاول جهانی—
مدت ۶۰ سال— کی ار دو حزب اصلی
انگلستان در سیستم دوچوبی بوروای آن
کشور بود و ددها سال زمام حکومت را به
دست داشت. رجال سیاسی جوں
کلادستون و بالمرستون و لوید چرچ، کے
جنین بار یہ مقام محسوس وزیری انگلستان
پسندند، از حزب لیرال بریتانیا ہستند.
رنکات حاصل و آموزدہ درسیاست لیرال
کی انتخابات مخالف انتہا با حرکای
مغلان. نوصح اس کے، درسیستم انتخاباتی
انگلستان ہم مردم حق رائی نداشتند، بلکہ
بورواها حق رائی داشتند. سرط رکت در
انتخابات، داشت حد معیی از بروپ بود.
جنس کارکری انگلیس می خواست این سد
را سکد و انتخابات را مغلانی کند.
لیرالها مخالف بودند. جواہد کفت: بس
زادیخواہی حضرات در کجا دیده می شد؟
در آزادی تجارت! لیرالهای انگلیس
مخالف کتبل یا، گام، خارج، و چهاد،

چنین است تصویری بسیار کوتاه از
لیبرالیسم در اروپا. ملاحظه میکنید
که لیبرالیسم ساخته‌ذهنیات مارکسیستی
بیشتر است. یک جریان سیاسی واقعی است که
بیش از تولد مارکس بدید آمده و بیش از
لیبرالیسم مارکسیسم شکل گرفته است. دهها
سال لیبرال‌ها با گردن ستر و سینه‌فرارخ
له لیبرال بودن خود افتخار می‌گردند و در
مرخی از کشورها رسماً و با همین نام حکومت
ی راندند. حالا چطور شدکه کلمه لیبرالیسم
ا! مـ تـ وـ دـ اـ هـا ~ اختـارـ کـرـدـیـم؟ جـراـ
برـالـهـایـ اـیرـانـیـ اـزـ لـیـبرـالـ بـودـنـ خـودـ
خـالـجـاتـ مـیـ کـشـنـدـ؟ وـ مـثـ لـگـلاـسـتـونـ وـ
بـالـرـوـسـتـونـ وـ گـیـزوـ سـینـهـ بـرـ نـمـیـ کـنـنـدـ؟ وـ
کـرـ لـیـبرـالـ بـودـنـ خـجلـتـ آـورـ اـسـتـ، جـراـزـ
بـیـسـ الـیـهـدـ دـستـ نـمـ کـشـنـدـ؟ وـ فـقـطـ اـزـ

جوهار احوال "اعتدال" را ایجاد می سود.
سرالیسم فقط در حدودی و بمسطی
می سوابست محالف استبداد سلطنتی باشد
آنرا عایر منافع سرمایه بداند، وگرہ
سنداد سلطنتی، اگر خادم سرمایه و
نامسکنده آزادی عمل آن باشد، دلیلی
برای محالف لیبرال ها آن وجود ندارد.
و احساس که لیبرالیسم از همان آغاز
"اعتدال" بود و یکی با در آن سوی سینگر
داشت. از محالف با استبداد اغار می گرد
با اتحاد با استبداد میرسید!

ار سظر یا یکاه طبقاتی سیر، لیبرالیسم
سماویه قسرهای "معدل سورواری بود.
سدها که، افکار لیبرالی، سایه خصلت
خود، سیستم در انتشاری که مانعسان سا
ندروی اقلایی تاقنی دارد، خودنمکرد.
سماویه داران بزرگ و بویژه ملاکین و
درباریانی که سماویه دار می شدند، نظریات
بالت ایام مذکور قصد.

سیریز و شهرتی سیریز است، در روحانی لیرالیسم، جای "مختار" و سگران اقلاب بورواری اروپاست. در نظریات مونتسکیو و ولتر ریسمهای سیرالیسم بخوبی احساسی شود. مونتسکیو تئوریسین سلطنت شرطه است. و سلطنت را بهترین شکل حکومت میداند، شیوه‌ی می‌خواهد که سلطنت آزادی‌ها را براعات کند. این نظر مونتسکیو، زمینهٔ نقدشی سازی بورزوواری و اشرافیت درباری است. برایه این سارش. حکومت مشترک بین دو سیروی اجتماعی می‌توارد بیدید، که در آن سلطنت‌هم نماینده اشرافیبند و هم‌آزادی‌های بورزوواری مورد ساز کامل سرمایه‌داری را براعات کند.

در اندسه‌های مونتسکیو، علاوه بر این نکر اصلی، سیاری کاک دیگر دربارهٔ سرور و وجود قانون، برایر اعماق احتمالی، اهمیت تئوریس آزادی‌های در روابط قانون، اهمیت تئوریس آزادی‌های دینی و غیره وجود داشت. ولی آنچه که سیرالیسم از مونتسکیو، ترسیم همان

مکان و ضرورت سازی با اسرافیت درباره بود، تا خلو اعلال از مایس و سریع بودهای وسیع مردم در حکومت پرسوسد. ولتش، دور روحانی دست لبرالیسم و برگی اندیشه‌های سیاسی اجتماعی لش، که مورد توجه و پره لبرال‌ها قرار گرفت، این بودکه، از انقلاب تسوده‌ها ی تربید و هوادار آن بود که "سلطان با رهنه" "از بالا" اعلال شد، تائیبی- یا حاممه را بهم بررسید.

لی از سرچهسرس شایدیم کن، راهی دیده
فریال طبلی گلای کانولک
ایسته به فتووالیم بود. آزاداندیشی او
بر عرصه میرد با این تاریکاندیشی و
حایاپ ضد انسانی این کلیسا، تا حد
مترقبی رسین افکار احساسی رام خود اوح
رمض. ولی لیبرالیسم کار حدادی بدمان
نایاب مترقبی از ظریباپ فلسفی - اختماعی
تلتر داشت. برای لیبرالیسم آن جدهمیت
است این بود که کولتر امکان تحول "ازبالا"
مکان وجود "سلطان بافرهند" را می دید و
رس از حرکت اقلایی تودهها را، از نقطه
ظر فلسفی و سیاسی، توجیه می کرد. درست
بین جاپ ار عقاید ولتر سود که وارد زراد-
نایه لیبرالیسم شد.

در انقلاب کمیر فرانسه، برای نخستین
بار در یک روند اقلایی و در عرصه عمل،
جهله واقعی لیبرال‌ها فساد. آنان در
ماز، هم‌گام انقلاب آمدید و علیه استداد
سلطنتی رزمیدند، اما سارشد جیش انقلابی
گسترش. شرک توده‌های مردم در انقلاب،
نقش کشیدند. آنها ابتدا، عقاید واقعی
مقاصد باطنی صد اقلایی حود را زیر
حملات سروری و برق اقلایی شنای
کی کردند: در حرف "انقلایی" افراطی و
رفر عمل محافظه‌کار بودند. ولی رفتہ رفتہ
نقاب از جهله برداشتند، از محافظه‌کاری
راثر رفتند و آشکارا به صفت دناتقلاب
پیوستند. آنها که ابتدا با زاکوین‌ها -
نهنج انتقام‌گیری دمکرات انقلاب کمیر فرانسه -
نمراه بودند، از کلوب زاکوین‌ها بیرون
مددند، در رابر آن صنگ‌کشیدند، در باره‌اینکه
ویزاکوکسها "دیکتاتورند" فخان سردادندواز
نیکه بافلان "بانوی ارجمند" نزدیک بید.

لبرالسم و مسیح آن طور اسواری رتریت ساسی انقلاب ایران جا شرکه بود. خود لسرالهای این واقعیت سخت تراوید و ادعا می‌کند که لبرالسم حیری خود را که مسایل انقلاب ایران، گلدهای دور از اساطیر مسائل انقلاب ایران، گلدهای این ایستاد که نهاد هیچ‌مفهوم و ارزش اسلامی دارد" و مارکیتها آنرا اخراج کرده سوی دعائیها اداحداد، با "بیهترین خصیب‌های اسلامی را می‌اعتبار کنند"! سرالهای این دعوی اد که بمحاطه دعائی از

بادی و د حس ایهام رسی جراحتگشته
د و نوط مارکها و اصحاب طلاقا
دلیل حالف یا آزادی و سرای دفاع از
کشاورزی اس که عواداران آزادی را
برالی می‌سازند!
ا! آتحا که لرالیسم. سرخلاف ادعای
سرالهای وطنی، اصطلاحی مجموعی و ساخت
کیسهاست، بلکه ک جهان سام.

تعی و سار خطوط اسکی اس که اعلال ما
ار رسمه می رد، حا دارد که اعلالبیوں
بران ار حندوچون آن اطلع سیدا کند و
دادست که این حریان سیاسی ددها سال
من ار بیدایس مارکسیسم بذید آمد و
اطلاع لسرالیسم سر همان وقت و از طرف
غیران خود این حریان، سمعناهه یک نام
سخوارآمیر، به کار گرفته شد. حال اگر کار
سرالیسم بهای رسیده که، حسی خود
بریانها ار سام جویس فوار می کند و آنرا
سرما شفیع می کند، گناه ار مارکسیسها
ست، ار ماهیت این حریان سیاسی و
ملکرد واقعی آن اس که، در همه اعلالب-
ای دو سده، اخیر جهان، سریک درد و
عنی طائله بوده، در حساس برین لحظات
اعلاب حباب کرده و همواره با ریاکاری
نمطرو و سحر حیندس آوری هدفهای
تعی خود را ریبر سام آزادی سپاه کردد
-.
مطوعات حریان طا و بوبزه نامه موردم،

کسون در ساره لیبرالیسم و فعالیت مخصوص
س در اغلاط ایران اطلاعات ریاضی به
تواسه‌دانان داده‌اند. در ارادی این وظفه،
ظریه سه سیداًس و سیر کاملی لیبرالیسم
آن اگزیم و بخوبیه روی مقنن لیسرال‌ها در
اغلاط‌های حلقوی اموریس جهان، که کراس
شد سرمایه‌داری دارد مک می‌کشم، سا
سان دهیم که دیکتاتورهای واقعی کیانند و
کیگونه جنگ و دندان فاشیسم را زیردستکنی
ای بوس رواهی سان شهان می‌کنند.

١٢

لیبرالیسم نک حریان ایدئولوژیک و
ساسی و اجتماعی بورروایی است که در قرن
سدهم - دوران اوج بورزوایی صفتی-
نمود آمد. در این رمان، بورزوای طبقه‌ای
و اوان و مردمی بود و علیه ساساس دنیادی
سلطنت متوالی می‌زدید. لیبرالیسم
ماده‌آن حجاج از بورزوایی سود کشوار-
ای حاضر طبعه خود را روش سرهمهیان
نگرد. در این رمان محبوبیت عمار اصلی
لیبرالیسم، فرمول معروف بورزاپی بود:
آزادی سربینه و آزادی تجارت.
سازمان شعار، ناید حاده را برای
رکت آزاد سرمایه صاف کرد و همه مواعظ
از سر راه آر سرمایه‌دانست، تا سرمایه‌پرداز
آزادی کامل بدکار آورد و کسب و کارس
گرسن دهد. لیبرالیا اعدامی کردند
این شعار، بهسود همه مردم امس زیرا
دول آنها، شماشگی اجتماعی و ترقی
سریب رمایی مدور است که مالکیت خصوصی
حرم مسد و هر سرمایه‌داری با آزادی
مل ایسکار سخنی خود را بدکار ادارد. به
نه لیبرال‌ها، در حامی سرمایه‌داری آزادی
لیستکار گویا برای همه تامین می‌شود،
نه همه قادر به اسفاده از آن می‌سیستد.
دان سایسته و مبتکر موقی می‌شود و
کارکارها و ساروازها بهجا می‌ماسد.
ار این گونه آزادی "خواهی است که
نه" لیبرالیسم سرخسمه می‌گیرد: آزادی
هل طفلک برای سرمایه، برداشتن همه
انع از سر راه رسید سرمایه‌داری و دادن
محضن و تامین به مالکیت خصوصی و
حدود سرمایه‌داری.
آنچه در آنکه انسان

از اینجا در عاریت پس بیرون میشود، مانع بر راه آزادی عمل رماده، مسابقات فوتبال و سلطنت مطلقه دولایی بود، لذا سوار اصلی لیبرالیسم عرصه مسابقات عبارت میشد از مخالفت اسداد مطلقه، دفاع از سارلیمانیاریسم رزروایی، و بهاس هنر، دفاع از آزادی ای سوردوایی. در عرصه اجتماعی نزدیکی سرالیسم عارت بود از استرس مسابقات سرمایه داری به ریان مناسبات دولایی.

برای درگ این حیث می‌سوان نه
نوشته‌ها و گفتمها و گردیده‌های لیرالها
توجه کرد. حضور اسرالا می‌گوید که
مداع آزادی اند و دست دیکاتوری. ما
می‌گوییم همدان دور است گرنس برداش.
شنان می‌دهند آنجا که دست لیرالها
کاملاً باز بوده و باز است و کمترین
سازوی برایسان نبوده و نیست، چه
گردیده‌اند و چه می‌گنند؟ در صحنه‌
روزگارمه‌های منحصر در احصار لیرالها
اسه، چه می‌بودیم و از سریون مجلس و
ماری صاحبی که لیرالها در احصار دارد،
چه می‌گویید؟ آبا عالم‌های کمال‌المال از
کسه و غور سه به همچ اسلامی
بوده‌ها اس، از طرف دیگران بدور مامد
های لیرالی حمیل می‌سود؟ آبا احصار
گران شگدانه‌دار که لیرالها نوظه‌های
امربالیسم آمریکا و سوکراس را در ایران و
در سلطه افتادند؟ آبا آن‌ها لیرال‌هارا
محصور می‌گند که از کوتاه‌تران، سواکه‌ها،
خواهان، شودال‌ها و برگریس
سرمایه‌داران درد واسه ختاب کند و
در عویس برای سروهای مربی پرونده
بسازند؟ این‌همه اصرار اسرال‌ها که
رادیو و تلویزیون را در دست خود گناد
دارند، برای حیط؟ برای خط آزاد؟
و "بح آزاد؟"! در تمام مدنی که در
دست آشنا بود، کدام آزادی را نامس
گردند؟ کدام برمی‌آید سایه سیاه
آنها تدوین شده اب؟ آبا "بح آزاد"
آشنا همان ماظره تلویزیون معرفی می‌
که حاصل اسرال با حیان حرب از سراس
کف زندن؟ آبا آقایان لیرال‌ها هوارد
آزادی‌های سورپوشی و دوکاری سیه‌پوشی
هم مستند. ترس از سرگشی نظام سرمایه
داری رس از اسفلال و اتفاق ایران و
گیختن از سرمه‌های سیه‌پوشی ایران را
می‌داند. هم‌اکنون جمهه لیرال‌ها و مدد
اقلاب در داخل و خارج کشور در حال
تشکل است (اگر همچوں کل سده‌است).
بسیار از سوشه‌ها و گفتمه‌ای لیرال‌ها
آشنا برار گنده حد مردمی و حیان
خسماشی است که، اگر سایه قلم، مسلل
هدس‌ساز بدهد، مردم را همیشله
خواهد بست. حادیه می‌
امربالیسم و سروهای مدد اعلی‌ای از
و خارج ایران، همه آمید خود را در لحظه
حاضر بملیرال‌ها سهاده و برای آرعنای
هورا می‌گند.
در این باید بدد که هم اشاره
کنیم:

یکی این‌که، در طول زمان، کلمه
لیرالیسم یک معای تأثی و محاری هم
بدان گردد، کمدر کار همای اصلی آن،
در فرهنگ‌ها می‌آورد. لیرالیسم در
عنی حال که گریزی ایران سایی است که
ما به بیصل دکر گردیم. به سارس کاری،
ریاکاری و رفتار سر اموالی هم گنیده
می‌سود. این معنای جماری، از عملکرد
خود اسرال‌ها می‌گرفته است.

دوم‌این‌که، لیرال‌ها معمولاً به
مردم ساده سرکوف می‌رسد که اشنا
اصولاً معنای لیرالیسم را می‌داند. این
گفته ما را بپیاد یک واقعه از ساریح گذشت
بزرگ کشورمان می‌اندارد:

در این باید جنگ دوم جهانی،
امربالیسم ایلانس، سوکر خود
سید صیاد الدین طباطبائی را به ایران
آورد، تا شاید ساکم او موضع خود را
حسم کند. سید ضیاء برای سامن نظر
اریان می‌خواست جانه ایران را به عف
سرگردان و سلطه شودال‌ها را بسیر کند.
حزب توده‌ایران سای سید ضیاء را
ارتجاعی و خود او را مرتخی می‌داند.
توده "مردم هم در خانل‌ها باید
می‌زندن": "مرگ بر ارجاع، مرگ برسید
ضیاء". مجله شهران مصور، که یکی از
کنیفترین مطبوعات کشور ما بود، برای
دفع از سید ضیاء و مسخره کردن مردم،
لطیقدای ساخته و جای رده بود که، گلمه
ارتجاع را حزب توده ایران ساخته و در
دهان مردم انداخته است و مردم می‌داند
منای آن جیسی! تهران مصور بسته‌بود:
از یک کارگر ساده آذرایحایی، که مریاد
می‌رد: "مرگ بر ارجاع، مرگ بر سید
ضیاء". بر سیدیم؛ ارجاع کیست؟ گفت:
برادر سید ضیاء! در آذورها حضور
مرتاج این طبعه را نقل مجالس خود گردیده
بودند و به خیال خود سریش مردم ساده،
که نه سواد و علی‌داستند و نه نحصی،
می‌خندیدند.

امروز هم ساید مردم ساده بعسای
علمی لیرالیسم را دادند. شاید اگر از
یک فرد یحمنش که می‌گوید: "مرگ بر
لیرالیسم"، بپرسید: لیرالیسم چیست،
پسوبید برادر گارشتر و یا سر عمومی
بزیریگی! ولی به نظر ما، هم آن کارگری
که ارجاع را برادر سید ضیاء می‌داند و
هم این زحمتکسی که مکنت لیرالیسم
را برادر کارتون و پسرعمومی بزیریگی
بداند، اصل مطلب را بخوبی دریافتند.
مردم زحمتکس برای خودشان گلی
متخصص‌اند!

برای رسیدن به این هدف، لیبرال‌ها در قفایا زیرال‌ها و فرستادگان و پیره‌کارتر سیاست ملاقات و مذاکره کردند. تا راهی بیدا سود که سعی از بروزی انقلاب، ساواک و ارتش شاهبازی و تمام ماسن دولتشی ضد مردمی ساخته باشد خود بماند، حنثی مردم منحرف سود و در سورمه‌زار سارس چرو رود، هیچ‌گونه آزادی جز آزادی سرمایه دید ساید و مناسبات سرمایه‌داری ایران با سرمایه‌سین المطلى محکم تر سود.

لیبرال‌های ایرانی، که سایر "گام‌به گام" شان افتاده سده، از مدتها بیش خودرا زیر ماسک هوداداری از "قانون" و "آزادی" پنهان کرده‌اند. هر بار که به آقای لیبرال دست سرنی، فریادش به آسان می‌رود که: "من جیزی جز قانون و آزادی نه خواهم!" در تمام دوره، دولت موقت، سردمداران لیبرالیسم، که بر مركب حکومت سوار بودند، همواره از "قانون" دم می‌زدند و از این که در کشور تعدد مراکز قدرت وجود دارد و مانع پیشرفت است، "کله" می‌کردند. اما در زیر این "کله" شاهادتی که دستمال می‌شد، حفظ تمام قدرت حاکمه در دست سرمایه بود و سر. آقایان از تعدد مراکز قدرت، اگر همه مراکز در حساب آخر وابسته به سرمایه‌باستند، کمترین نگرانی ندارند. فلاخ خان گردن‌کش، ساکن‌آستان، از دست قانون گرفته و در بخشی از تکور ساط حکومت مستقل گشته. ولی کسی از حضرات لیبرال از این که ایشان تعدد مراکز قدرت ایجاد کرده‌اند، گلهای ندارند. تعدد مراکز قدرت زمانی در نظر حضرات مردود است یک بخشی از این مراکز در کنترل کامل سرمایه نباشد.

محافل لیبرال ایرانی خود را تنها هودادار آزادی و دمکراسی مینامند و متناسبه برخی از محافل مختلف لیبرالیسم نزای ادعای رای‌پردازی نعد کرته، مگوید لیبرالیسم مدافعان آزادی مطلق است. ساید گفت که اس تصویر مشدت اشتاده‌امز است.

لیبرالیسم در ایران امروز به همراهی هودادار آزادی و دمکراسی و حقیقتی بورزوایی هم نیست، ریاست اسلام این نظم را بر سرمایه‌داری را به محضر ادعا نه است. آزادی مطالب سرمایه‌داری را در شرایط امروز می‌توان سا آزادی‌های بورزوایی و دمکراسی سرمهایه‌داری در کشورها تعداد بسیار ایجاد کرده‌اند، گلهای ندارند. تعدد مراکز قدرت زمانی در نظر حضرات مردود است یک بخشی از این مراکز در کنترل کامل سرمایه نباشد.

دفاع از استقلال و آزادی سرمهایه ریسکار دست‌ها، یکی س اردیگری، انتحلب سود. در ایران امروز بهشت عظیم توده‌ای ضد سرمایه‌داری پدید آمده و گشترش می‌باشد.

دفاع از استقلال و آزادی سرمهایه ایران خواهه می‌زند. ایس کله لیبرال‌های ایران فریاد می‌زند: "سدههار به نه بار غلط کردیم"، تظاهر و غلو نمی‌کند. ازته دل می‌گویند. همه لیبرال‌های ایرانی به همان نتایجی می‌رسند که لیبرال‌های شلی، کره جنوی، ترکیه و عبره رسیدند: تامین آزادی سرمایه در کشوری مثل ایران، مصر و هرجایی که نهضت سرگ ضدد امیرالیستی و صدر سرمایه‌داری وجود دارد، خواهان خواهه ضرورت استقرار فاسیسم را مطرح می‌کند. روسن است که لیبرال‌ها دلشان می‌خواست این طور اتفشود. دلشان می‌خواست لاقل مل اسپانیا عمل سود، یعنی با رفیق دیکتاتوری فاسیستی، حای سرمایه محکم تر سود و سرمایه‌داری باشیوه، مطمئن‌تر "دموکراسی" حکومت کند. ولی جهی شود کرد. ایران و کشورهای نظریس اسپانیا نیستند. در اسپانیا جنبش ضد فرانکو جنبش بورزوایی بود. رژیم فرانکو در بر این پیوستن و بعد آمیختن رسانیه اسپانیایی با سرمایه سایر کشورهای اروپایی غربی و آمریکایی سدی تسلیل می‌داد. برادرانش این سد، خواست جنبش ضد داران بود. پس از فرانکو، راه اسپانیایی بازار مفترک اروپا و همکاری‌های وسیع تر با سرمایه انصصاری اروپایی و آمریکایی بازتر شد. بخش غالب بهشت ضد فرانکویی چیز بیشتری نمی‌خواست. این بخش غالباً خصلت ضد امیرالیستی و ضد سرمایه نداشت. سرمایه‌داران اروپایی و آمریکایی به این جنبش خوشامد گفتند.

ولی در ایران و کشورهای نظریس، خصلت اصلی جنبش، ضد امیرالیستی بودن آن است، که در شرایط امروز بیدا و ایران، گرایش نمی‌تواند جای سرمایه را محکم کند. پس خواستاران تحکیم مواضع سرمایه، خواهان خواهه، ملیه جنبش برخی خیزند و رفته، برای رفته، برای سرکوب چشی، بهسوی ضدانقلاب کشیده می‌سوند. امروز لیبرال‌های ایرانی در این مرحله‌اند. اینها بر روند تا جاده را رفای ساقی‌شیم صاف کنند. آنها، برخلاف ادعای ریاکارانه‌ای که دارند، امروز دیگر دفاع آزادی و دمکراسی- حتی آزادی‌های بورزوایی و دموکراسی بورزوایی هم نیستند.

خان سخنواری تجلیل آمیز کردند و این مردان "عامی" و "غیرمتخصص" و "سی سواد" را در حرف ستودند، ولی در عمل کوپیندند و از میان بردن و سردار سعد بختیاری و سران قراق را در راس ارشن گذاشتند و داد سخن دادند که ممکن نیست در بک کسر "تعدد مراکز ندرت" باشد! مجاهدین ستارخانی، که تخصصی ندارند، باید بروند و امیر تومن-های قرق، که زیر دست شاپیالها و لیاخوفها تخصص دیده‌اند، برس کار بیایند. با کم لیبرالها و به دلالی اینها که واسطه میان استبداد دربار قاجار و بورزوای تجارتی بودند- قانون اساسی دوپهلو نوشته شد و قوانین دیگری بجزیان مردم و در قالب سازش سوزروایی بزرگ و ملاکین "روشنگر" تدوین گشت. پس از بیرونی انتقال بکیر سپاهی‌لیستی اکثر، خصلت سازکارل‌لیبرال‌های ایرانی صدچندان نداشتند. انقلاب اکتوبر، در یک کشور بزرگ همسایه ایران، حکومت ملاکین و سرمایه‌داران را برانداخت. رحمتکشان را به حکومت رسانید و دوران بیونی در تاریخ پرشی گذشت. لیبرال‌های ایران که در حدود از این کشور شرکت سرمایه‌داری در ایران، با استبداد فواد-ال-حسنا و نفوذ روسیه تزاری مخالف بودند و خافعانه آزادی فعالیت سرمایه را طلب کردند. وقتی اصل نظام سرمایه‌داری در خطر دیدند، بمجای این‌که از سقوط نژاره‌ای روسی خرسند شوند، تقاضه واقعی خود انسان دادند و برای نجات سرمایه و زادی سرمایه بیس از پیش بدور سفارت خارج تبت و لرز شدند، تقاضه واقعی خود را در سرتاسر دوران اختناق رهاخانی، حقه زدند. رضاخان در واقع در آگوست ۱۹۰۷ و شکران لیبرال، کمدر این لحظات تقاوم نکرد و از طرف بلیس رضاخانی به دید نشد. پس از رضاخان، در راستا در دوره سلطنت محمد رضا شاهی، حاکل لیبرالی در عرصه سیاست ایران سیار متعال بودند، آنها هم‌اکنون در میان بیرونی انتگلیس و عامل آن رضاخان اختناق رهاخانی، حقه زدند. رضاخان در واقع در آگوست ۱۹۰۷ و شکران لیبرال در برای اختناق تقاوم نکرد و خود را در اختیار دیکتاتوری شهمن سده و خود را در اختیار دیکتاتوری دادندند.

در سال ۱۹۰۵، همه حضرات لیبرال، ز ترس جنبش مردم، زیر علم قواه السلطنه شاکن و مستبد رفتند. در زمان دکتر مصدق، جنس ملی شدن نفت، حضرات لیبرال دفاع جدی سلطنت مشروطه و بزرگ‌ترین سلفین امیراللیسم امریکا در ایران بودند، سکار و بدون کمترین خجالتی گسترش نمودند. مرکزا را در ایران طلب می‌کردند و سایه ادامه‌نمایه از تسلیحاتی دریانوردی و تجهیزاتی از طرف مردم به خطر افتاده. آقایان لیبرال‌ها مسے‌بار به نهیار غلت کرده، از کرده ز ترس حرکت از توده‌های مردم به زبان مدنده، به معوجه نشستند که: "اینطور می‌شود! خطوط‌ناک است! باید سویاپ طمینان داشتاباشیم!" سویاپشان علی می‌بود و توصیه‌های گندی.

در آغاز جنبش انقلابی کنونی برهی‌لیام خینی، لیبرال‌ها، کم‌صویتی‌بیشتری استند، آسان‌تر به میدان آمدند و باز هم عوطفه‌های خود را شروع کردند: به شاهنامه سروکوت می‌زدند که جرا وصیه‌های آنها را به موقع نشند و درس ایجاد که جگونه باید عمل کند، تا جلو شد نهضت مردمی را بکرد. لیبرال‌ها در این قاطع و انقلابی نیزه و حتی به ایام خینی هم درس می‌دادند که مواظب اشند سعاد مردم جیزی بیشتر از آزادی برایه طلب کنند و بگیرند. تصادمی بیست ه درست در آغاز پاییز ۱۹۰۷، محافل لیبرال به شاه نوشیه کردند که بودند، تا شاید اجازه‌نیش متوان راه‌حلی بینا کرد و کنار مدد. تصادفی نیست که حضرات لیبرال در نزد زمان هم هوادرارشیوه "کام به کام" بودند. اینها کاه جنین و آنود می‌سازند که گنجایشی ایست: هم هدف توده، مردم به همراه ایام خینی و هم هدف سرمایه‌داران زرگ بدلایلی لیبرال‌ها. اینها شیوه‌ها تفاوت دارد. ولی واقعیت این است که مایه اصلی، اختلاف هدف‌هاست و نه شیوه‌ها. سیاست "کام به کام" نمی‌تواند به هدف بودهای خدمت کند. این سیاست در خدمت هدف سرمایه‌داران است: نامین آزادی سرمایه از طریق سازش با درباریان خادم سریالیسم!

داست و تناقض میان کفتار و کردار همواره رز خصوصیات لیرالایسم بود. ولی در نیانس با اندیشه‌های فوکووالی و استبداد سلطنتی فوکووالی، اندیشه‌های لیرالای منصری از تکامل با خود می‌آورد.

اما امروز، سرمایه‌داری رویه افول است. دوران دکار از سرمایه‌داری به سوسالایسم است. در کشورهای توپستقلال، گوینش رامرشد برای توده؛ بردم مطرح شده و سرمایه‌داری آبرو باخته نادر نیست این توده را با شیوه زیانی لیرالای بفریبد. تناقض میان کفتار و کردار لیرالایسم نو، به تقابل میرسد. لیرالای-های نو، برای اینکه زمینه را برای رشد سرمایه‌داری فراهم کنند و آزادی فعالیت سرمایه را - که هدف اصلی آنهاست - نامیم نمایند، در حرفا آزادی، دمکراسی، حقوق‌پر و امنی اینها دم می‌زنند، ولی در عمل قادر به اجرای گفته‌های خود نیستند و در کشورهای وابسته جاده‌های خود را نشیم آند.

برای درک این واقعیت فقط کافی است که مکانی بکسرورهای آسیا، افریقا و آمریکای-لاتن باندازیم. در همه این کشورها سیرال‌ها برای آزادی سینه چاک می‌کنند. شب تا سحر ورد می‌گیرند که "این همه شمار و این روش‌های دیکتاتوری عاقبتی دیداره"، برای خود آمریکا هم خوب نیست. که با امثال بینوشه و محمد رضا کار کند"؛ باید به آمریکایی‌ها تفهمی کرد که نفع خود آنها هم در این نیست. ولی همین خضرات لیرالای، وقتی رس سرمایه‌داری را خطر می‌بینند، راه را برای بینوشهای از می‌کنند و چگمه‌های زنگ‌آوا و حاچیان بروشین را می‌لیستند.

در زیر بوثن لسراال‌های شیلی، که برای میانوں اساسی جنگ کتاب می‌کردد، آلتینه کوسد. با کمک لیرال‌غا بود که "سیا" سرمه‌های متوجه شدند، کارمندان مردم، میانوں کنکن مرک‌مای "مال شیری" را که ایستاندن در صرف و مبارره با محاضره اقتصادی آمریکا در سان خود می‌دانستند، از زیرم خلقی خدا کرد، با کمک گروهک‌های ماقویست متحد لسراال‌ها بود که "سیا" صفت متحد پارکران را که، تا سوای بینوشه تضمیح، "تحمیل گرده" و "مادی داد" را به حکومت رساند.

سازمانی‌کاری لاثین، کره حنوی، نزیه سکرید. نواستعمار همه جا بافایشیم-... و بهم بسته است، و هرچا که کاری‌ایم که من است میرسد، لیرالایسم بمه کمک آید، تا چندروزی دم از آزادی و مکاری بزند، فشار توده‌ها را کم کند و مباره راه را برای یک رژیم فاسیستی جدید بسوار سارد.

لیرالایسم در ایران

ایران کشور ای است که هرگز به طور سی‌سعمه نبوده، حکومت ایرانی داشته، لی در سرتاسر قرون بیستم، تا انقلاب سی‌ریز مند کوئی، با تنفس‌های گوته‌مدت، سیر در چنگ استعمار بوده است. ایس برگی سبب شده است که حضرات لیرال ار لحظات حساس نقش موسری ایفا کنند و در اتحاد با سرمایه بین‌المللی، سرمایه‌داری ایران و ملاکین بورزو را از خطر بخشد.

نخستین بار در انقلاب مشروطه ایران شخصیت لیرال‌هایوطنی تمام قد نمایان شد، و این وقتی بود که جنبش مشروطه روز جارجویی که حضرات در نظر داشتند، برادران رفت و توده مردم - بسویه در ذریجان- وارد عرصه شدند. لیرال‌های روان مشروطه، از یکسو ساهان مستقدا جار فراسان درباری را، که کار را به ایجا رسانیده بودند، بقیاد راحله‌های ارائه می‌دادند که جکونه باید جلو تدریوی‌های توده مردم را گرفت. با گوین حضرات لیرال، جنبش‌های وسیع توده‌ای جای خود را به شخص در سعادت انگلیس داد. صحفات وزنده‌ها و کتاب‌ها و خطابهای از ساقب دولت فحیمه انگلیس. که "آزادیخواه" - لیرال - و "خد نظام استبدادی" است، بر سد، تا جایی که شاید هنوز هم عده‌ای از مردم ایران بر این کمان باشند که دولت انگلیس هودادار جنبش مشروطه ایران و روسیه تزاری تها دشنمن آن بود. در حالی که این دو درنه، در گرمکرم انقلاب مشروطه، ایران را میان خود تقسیم کرده بودند.

با کمک لیرال‌ها، جنبش مشروطه راه چکرد. لیرال‌ها برای ستارخان و باقر-

بیوایسم در ایران

روستاهای بخش «افشار» زنجان

از آن استفاده می‌کنند. از لوله‌کشی آب آشامیدنی در این منطقه خبری نیست. در روستای "زین آباد" فعالیت‌هایی در این زمینه انجام گرفته‌بود که راکد مانده است. با توجه به قابل آشامیدن نبودن آب چاه‌های خانگی، مردم محبوتر از چشم‌های روستا آب آشامیدنی بسیارند و از این نظر بیویژه در فصل زمستان دچار مضیقه جدی هستند. در تمام منطقه‌های یک درمانگاه روستایی وجود دارد که قادر امکانات لازم کافی درمانی است. فعالیت‌های بهداشتی مانند واکسیناسیون در حدود صفر است. چندین خانه بهداشت در روستاهای منطقه ساخته شده که اکثر آن پرسنل و هیچ‌گونه کارآیی ندارند. امید است که دولت انقلاب با اتخاذ تصمیمات جدی، فوری و بهسود دهقانان رحمتکش، از قبیل اجرای قانون اصلاحات ارضی و واگذاری وسائل لازم کارکشاورزی و تامین حداقل شرایط زندگی، از مهاجرت روستائیان به شهرها جلوگیری به عمل آورد و زمینه را برای رونق کارکشاورزی فراهم آورد تا محاصره اقتصادی آمریکا از طریق تولیدبیشتر محصول درهم‌شکسته شود. دهقانان برای رساندن حق به حق دار و نوسازی دهات و سازمان دادن کشاورزی، برای دستیابی به حقوق حقه خود و کمک به مسئولان امور باید از طریق تشكیل در اتحادیه‌ها و تنظیم خواست. های خود و بسیج شیروی خوبیش بپیش روند و با تکیه به سعادت‌های انقلابی، با تشکل و هشیاری، برای تقویت جبهه و پشت جبهه، برای تحکیم انقلاب و دفاع از جمهوری اسلامی ایران مبارزه کنند تا بتوانند آثار پلید رزیم شاه خائن را در دهات از بین ببرند.

شده است. این خودبیند بسیار بزرگی است که در صورت داشتن زمین و آب و وسائل کار و حداقل شرایط زندگی دهقانان دیگر مهاجرت نخواهندکرد. در حال حاضر شورای دهباکهای جهادسا زندگی، از اهالی ساکن در محل تشکیل شده است. بطورکلی در شهرستان گرمسار همچون دیگر نقاط کشورمان نهادهای انقلابی جهادسا زندگی و سیاست با سداران، در تمام موارد حما می‌زنند. روزهادر برایر مالکین بوده‌اند. تشویق تعاونی‌های واقعی و انسانی از آنها یک مسئله حیاتی در این موارد است. کلیه این موارددگری بازشدن گره اصلی و عمل قاطع هیئت‌های نفت نفری است. دهقانان این روستا بی‌صبرانه در انتظار فعالیت‌های نهائی هیئت‌وگذاری زمین و اجرای قانون اصلاحات ارضی ازسوی مقامات مسئول هستند. ببروی مالکیت مشاع، میتوان تعاونی واقعی را با استفاده از امکانات و سائلی که از شرکت سهامی بحای ماده ایجاد کردن و نموده واقعی و انقلابی تعاونی را در شرایط جدید اراده داد. دهقانان همچنین شرایط حساس کشور را بخوبی درک می‌کنند و آماده هستند تا آخرين نفس با مزدوران متوجه به بجهت. رفع ناسایمانیها منجر به تقویت پشت جبهه خواهد شد. دهقانان می‌سینه ازکمک نهادهای انقلابی مانند سپاه پاسداران و جهاد سازندگی در انتظار وصرانه خواستار عمل قاطع هیئت نفری هستند.

بوقاریاد اتحاد همه نیروهای ضد امیر بالستی و دمکراتیک ایران در جهان متحد خلق

برای ما فکری بکند. "دهقانان فقیر، بعضی از ماه شاهدست سایق به کارهای از قبیل باغبانی، کارگری در ساختمان وغیره می‌پردازند و سعی می‌کنند با حداقل هزینه بسازند، تا با یول پس انداز آن به روستا برگردند و چند ماهی با خانواده خود خرج گنند. یکی از اهالی کزمیان "قوطی آباد" می‌گوید: "سال گذشته همراه چند نفر دیگریه تهران رفته بودم و چهار- پنج نفری یک آنایق در مسافرخانه اجاره‌گرده بودیم. روزها در می‌ادین منتظر می‌ماندیم تا معماری، برای کارهای ساختمانی مارابه مزدوری ببرد. روزانه ۵۰ تومان مزد می‌گرفتیم. با هزینه کمی می‌ساختیم و روزانه تقریباً ۵۰ تومان پس انداد زمیکردم تا در مدت چندماه زمستان، نان بخور، و نمیر خانواده خود را تا میان نیم، در روستاهای این منطقه بهجز عده محدودی از قشر مرغه بقیه اهالی در فقر و محرومیت شدید زندگی می‌کنند. تازه معنای آن فشر مرغه هم بهکلی نسبی است آنها هم امکانات زندگی معمولی را ندارند و تتحمل محرومیت های عمومی شریک سایرین هستند. اهالی این روستا تقریباً همه بی سوادند. در بعضی از روستاهای این منطقه مدرسه ابتدایی وجود دارد. مثلاً "زین آباد" با ۴۰ هزار نفر جمعیت تنها یک مدرسه ابتدایی آنهم فقط با ۴۰ نفر محصل دارد. بعضی از روستاها هم درس دارند ولی معلم ندارند. و بعضی از روستاهای مثل "عمو کندی" چهل خانوار دارد، نه مدرسه دارد و نیمه معلم. حمامهای این منطقه عمدها خزینه‌ای هستند. در درست اقدام است. با انجام این کارهای بسیاری از روستاییان که به سایر نقاط کشور اسلامی ایران میتوانست بوجود آورده و کوچ کرده بودند. برای این کارهای بسیاری از اهالی این روستا می‌گوید: "در قم کار می‌کنم و اینجا را بستند و بوسیله جند عدد شیر آب

سها مکاری و نصفه کاری، کار می‌کنند. زمین داران بزرگ، دهقانان را به صورت کارگر فعلی اجیر می‌کنند. در سال های اخیر عده زیادی از دهقانان به دلیل فقر شدید و کسادی کار و زندگی روستایی به شهرها مهاجرت کرده‌اند. دهقانان برازی آنها چند ماهی در آمد کم خود در کشت و کار اصلی، کارهای فرعی دیگری نیز دارند. مثلاً هنرمندانه راس‌گوشنده‌یک راس گاو و نگهداری می‌کند و شیوه‌یک آنست ناچیز خودرا تا مین می‌کند. زنان درخانه‌ها با کمک به چه هایشان قالی و قالیچه می‌باشند و از شیوه‌یک ابتدایی کار استفاده می‌کنند. دهقانان امیدوارند دولت انقلاب با به‌آزادی از جنوب شهرستان قیدار ما را به سمت بخش افشار راهنمایی می‌کند. در بیار و تابستان و اوائل پاییز به برکت خشکی هوا، جاده‌خنک است و زحمت‌چندان ندارد، جز آنکه سروپیس مرتب حمل و نقل و مسافربری ندارد که خود ناشی از سطح پایین تولید در این منطقه است و بهنوبه خود مانعی است در راه اعتلای آن در فصل زمستان جاده از بیرف وین‌پوشیده است و مسافت ام، بسیار خطرناکی می‌شود. تنها وسیله نقلیه قابل و فقیر کوتاه کند و با سپردن زمین به دهقانان و معمول در زمستان تراکتور است که آنهم گاهی اوقات راه بجاشی نمی‌تواند ببرد. این جاده پس از ۴۵ کیلومتر به "زین آباد"، بزرگترین روستای این بخش متصل می‌شود و پس از ۲۵ کیلومتر دیگریه "کیواده" شده است چنانکه زمین داران و مالکان شرکت‌های تعاونی تولید و تعاونی های مصرف و فروش، گامهای مثبتی به سود دهقانان بردازد. ناگفته‌نیاند که به‌علت فرار بعضی از زمین‌داران بزرگ و مبارزه دهقانان، در بعضی نقاط زمینهای تعاونی تقسیم شده است. ولی با یک عدالت به دقت اجرا شود و از ریشه بساط بزرگ مالکی برچیده شده و طوری نشود که دهقانان کزمیان و خوش نشین به همان وضع ساقی باقی بمانند. به عنوان نمونه در روستای "زین آباد" که حدود ۲۰۰ دهقان ۱۵۰ جمعیت دارد، در سال اول بعد از انقلاب می‌برند. یکی از اهالی این روستا می‌گوید: "در قم کار می‌کنم و اینجا هاست. در این بخش دهقانان گم و اینجا زمین یا بیز میان به صورت روزمزد یا

در فاصله نزدیک به ۳۵ کیلومتری زنجان، از جاده اصلی تیران به صورت کشته‌ای از ضلع جنوبی جاده اصلی منشعب می‌شود و پس از ۴۸ کیلومتر دریک کوههستانی به شهر "قیدار" معروف است، می‌رسد. جاده خاکی پر از دست انداز و پرداخت نشده‌ای از جنوب شهرستان قیدار ما را به سمت بخش افشار راهنمایی می‌کند. در بیار و تابستان و اوائل پاییز به برکت خشکی هوا، جاده‌خنک باشد و زحمت‌چندان ندارد، جز آنکه سروپیس مرتب حمل و نقل و مسافربری ندارد که خود ناشی از سطح پایین تولید در این منطقه است و بهنوبه خود مانعی است در راه اعتلای آن در فصل زمستان جاده از بیرف وین‌پوشیده است و مسافت ام، بسیار خطرناکی می‌شود. تنها وسیله نقلیه قابل و فقیر کوتاه کند و با سپردن زمین به دهقانان و معمول در زمستان تراکتور است که آنهم گاهی اوقات راه بجاشی نمی‌تواند ببرد. این جاده پس از ۴۵ کیلومتر به "زین آباد"، بزرگترین روستای این بخش متصل می‌شود و پس از ۲۵ کیلومتر دیگریه "کیواده" شده است چنانکه زمین داران به‌آزادی تیران، میزان خیلی کم ریزش پاران در بهار و تابستان، محولات بزرگ و مبارزه دهقانان، در گم و جو، به این منطقه عمدتاً گندم و گو، به صورت دیمی استه محولات دیگری مثل انگور و میوه‌های درختی، سیب زمینی و پیاز بسیار جزئی و در درجه دوم اهمیت قرار دارند. به‌علت دیمی بودن کشت گندم و جو، میزان برداشت محصول بسیار کم و در نتیجه میزان فروش و عرضه آن به بازار شهر بسیار اندک است که آنهم تا حدود زیادی در دست واسطه هاست. در این بخش دهقانان گم و اینجا زمین یا بیز میان به صورت روزمزد یا

در انتظار عمل قاطع هبکت و اگذاری زمین

البته اشکال و عیوب اصلی در حکومت ضدمدemi شاه و فساد وزورگویی بودند در اصل همکاری و تشریک مساعی، همانطور که دهقانان در سال اول بعد از انقلاب عمل کردن‌چه بهتر بود که دهقانان در شرایط جدیدی که حکومت مردمی‌جمهوری اسلامی ایران میتوانست بوجود آورده از اماکن فنی و سازمانی موجود و از کل تعاونی با محتوى کاملاً نواستفاده شکل تعاونی با محتوى کاملاً نواستفاده یکسال این اراضی بصورت گروهی با عده‌ای ازکشاورزان صاحب نسق کشته شد. در سال جاری پس از تصویب قانون اصلاحات ارضی و بنایه ابتکار روحایت جها داسازندگی قرار برای این شد که آن ساعت از اراضی با حدود ۲۸۸ هکتار زمین با ۹۵ آب دارد. حدود ۲۰۰ هکتار زمین با ۹۰ ساعت آب زراعی، در دست ۴ نفر از مالکین مانده بود، از اسالهایی که "سوک سهای می زرای" کوشک و سرده و جند روتای دیگر دایر بود، اراضی این دهه که کلا در تصرف این شرکت بوده بسیار از اماکن فنی و سازمانی موجود و ازحلال شرکت در سال ۵۷ (پس از انقلاب) یکسال این اراضی بصورت گروهی با عده‌ای ازکشاورزان الامپرداد و برادران اینهاست. در سال جاری پس از تصویب قانون اصلاحات ارضی و بنایه ابتکار روحایت جها داسازندگی قرار برای این شد که آن ساعت از اراضی با حدود ۹۰ ساعت از اراضی با حدود ۲۰۰ هکتار زمین با ۹۵ آن ساعت از اراضی با حدود ۲۸۸ هکتار زمین با ۹۰ اهالی بیز میان و اگذا رشد و دهقانان با هشیاری مانع از ایجاد اختلاف بین صاحبان بسی و بیز میان هاشدند و درستی درک کردن‌که منافع آنها مشترک است و کوتاه شدن دست بزرگ مالکان بسیار همه آنهاست.

البته بهترین شکل همکاری است که بصورت تفاوونی کار و تولید کنند و همکاریه برا در دروازه دست بدست هم دهنده از اماکن دولتی و کمک مایه نهادهای انتظامی که بهره مند شوند، ولی متأسفانه از زمان شاه معدوم، شرکت سهای می زرای علیرغم کوششها که عده‌ای از متخصصین و مهندسان دلسرز می‌گردند که همکاری اینها نشود و کوتاه شدن دست بزرگ مالکان بسیار همه آنهاست. است که بصورت تفاوونی کار و تولید کنند و همکاریه برا در دروازه دست بدست هم دهنده از اماکن دولتی و کمک مایه نهادهای انتظامی که بهره مند شوند، ولی متأسفانه از زمان شاه معدوم، شرکت سهای می زرای علیرغم کوششها که عده‌ای از متخصصین و مهندسان دلسرز می‌گردند که همکاری اینها نشود و کوتاه شدن دست بزرگ مالکان بسیار همه آنهاست. شاه معدوم و هدف آن زاینگونه اقدامات و بعلت عدم امکانات زندگی و محدودیت دامداری بجا های دیگر (روستاهایی از جمله گردشگرانه خوبی بجا نگذاست) در حال حاضر فقط در حدود ۱۵-۲۰ خانوار در راستا سکن هستند. اما

اینها همگی از زحمکشان روستای قزل قایه مشهد هستند. همه کار می‌کنند، از کودک ۹ ساله تا پیرمرد ۷۰ ساله، اینها سربازان اصلی پشت‌جهبه‌اند. کودکانشان باید بیاموزند، مدرسه‌ی خواهند. مردانشان باید بیشتر بکارند، امکانات کشاورزی و تولیدی می‌خواهند. آنها باید سالم و باسواند و حداقل شرایط یک‌زندگی انسانی را داشته باشند. امکانات جمهوری اسلامی ایران تماماً این این کوخ‌نشینان است.

